

dróże do Włoch, Francji i Anglii. Korzystając z doświadczeń tych krajów, aktywnie — jako poseł inflancki — uczestniczył w pracach Sejmu Wielkiego, wspomagał obóz reform w wystąpieniach sejmowych, artykułach publicystycznych na łamach redagowanej przez siebie „Gazety Narodowej i Obcej” i m.in. w dramatach: „Powrót posła” i „Kazimierz Wielki”.

Po Targowicy piętnował jej zwolenników za zdradę i prorosyjski serwilizm swymi utworami literackimi, pisanymi w Wiedniu, Lipsku i Florencji. Wrócił do kraju na wieść o wybuchu Powstania Kościuszkowskiego. Był osobistym sekretarzem i adiutantem Naczelnika, autorem wielu jego rozkazów. Wraz z nim przeżył klęskę bitwy pod Maciejowicami i carską niewolę w twierdzy Pietropawłowskiej. Po uwolnieniu przez Pawła I w grudniu 1796 r. wyjechał wraz z Tadeuszem Kościuszką do Nowego Jorku. W 1800 r. ożenił się z Susan Kean — wdową po pierwszym wiceprezydencie Stanów Zjednoczonych i gospodarował na farmie w New Jersey. Poznał wówczas prezydentów USA, dzięki czemu napisał pierwszą na świecie biografię George’a Washingtona.

Po powrocie do kraju w 1807 r. aktywnie włączył się do życia kulturalnego i politycznego. Był m.in. sekretarzem Senatu, prezesem Dyrekcji Rządowej Teatru Narodowego i członkiem Dyrekcji Edukacyjnej. Wcześniej, w 1802 r., został członkiem Towarzystwa Przyjaciół Nauk, którego był prezesem od 1827 r. W ramach prac Towarzystwa wydał cykl utworów pt. „Śpiewy historyczne” i „Dzieje panowania Zygmunta III”. Oprócz tego pisał dramaty historyczne jako libretta do oper Karola Kurpińskiego, z tak uznanymi jak: „Jadwiga, królowa polska” i „Jan Kochanowski w Czarnym Lesie”.

Mimo iż przez Rosjan izolowany był od polityki, przez Polaków uznany został za autorytet w dziedzinie

literatury i wzajemnych stosunków z zaborcą. Miał wpływ na młodzieńczą twórczość Adama Mickiewicza i Juliusza Słowackiego, który odwiedzał go w podwarszawskim folwarczku, na terenie dzisiejszego Ursynowa.

Choć był przeciwnikiem walki konspiracyjnej, po wybuchu Powstania Listopadowego przyjął stanowisko w rządzie powstańczym. Redagował akt detronizacji cara Mikołaja I. Wystąpił do Londynu dbał o interesy kraju, zgodnie z instrukcjami rządu powstańczego. Od 1833 r. do śmierci był wielkim autorytetem dla powstaniowej emigracji. Odnowił wówczas związki z Czartoryskimi, działając aktywnie w Towarzystwie Historyczno-Literackim w Paryżu. Opracował m.in. „Pamiętniki czasów moich” i niewydane do dzisiaj w kraju „Podróże po ziemiach polskich od 1811 do 1828 roku”.

Senat Rzeczypospolitej Polskiej uważa za celowe, aby środowiska uniwersyteckie i twórcy związani z literaturą i teatrem spopularyzowali najcenniejsze dzieła Juliana Ursyna Niemcewicza. Część z nich pozostająca w rękopisach ciągle czeka na wydanie. Senat zwraca się do Polaków poza Ojczyzną o zainteresowanie pozostawionym przez Niego dziedzictwem.

Senat Rzeczypospolitej Polskiej uznaje, że Julian Ursyn Niemcewicz chlubnie zapisał się na kartach historii Polski. Pamięć o Nim i Jego dorobek literacki przetrwały wieki i to czyni Go człowiekiem godnym naszego uznania i czci.

Uchwała podlega ogłoszeniu w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski”.

Marszałek Senatu: w z. *M. Ziółkowski*

206

KOMUNIKAT MINISTRA ROZWOJU REGIONALNEGO¹⁾

z dnia 28 lutego 2008 r.

w sprawie wytycznych Ministra Rozwoju Regionalnego w zakresie sposobu postępowania w razie wykrycia nieprawidłowości w wykorzystaniu funduszy strukturalnych i Funduszu Spójności w okresie programowania 2007—2013

Na podstawie art. 35 ust. 7 pkt 2 ustawy z dnia 6 grudnia 2006 r. o zasadach prowadzenia polityki roz-

woju (Dz. U. Nr 227, poz. 1658 oraz z 2007 r. Nr 140, poz. 984) ogłasza się, że:

¹⁾ Minister Rozwoju Regionalnego kieruje działem administracji rządowej — rozwój regionalny, na podstawie § 1 ust. 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 16 listopada 2007 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Rozwoju Regionalnego (Dz. U. Nr 216, poz. 1600).

1) wytyczne Ministra Rozwoju Regionalnego nr MRR/H/19(1)/02/08 w zakresie sposobu postępowania w razie wykrycia nieprawidłowości w wykorzystaniu funduszy strukturalnych i Funduszu Spójności w okresie programowania 2007—2013, wydane na podstawie art. 35 ust. 3

ustawy z dnia 6 grudnia 2006 r. o zasadach prowadzenia polityki rozwoju, zostały opublikowane na stronach internetowych administrowanych przez Ministerstwo Rozwoju Regionalnego: <http://www.mrr.gov.pl/Dokumenty+oficjalne> oraz <http://www.funduszestrukturalne.gov.pl/Dokumenty>;

2) wytyczne, o których mowa w pkt 1, są stosowane od dnia 12 lutego 2008 r.

Minister Rozwoju Regionalnego: *E. Bieńkowska*

207

KOMUNIKAT PREZESA ZAKŁADU UBEZPIECZEŃ SPOŁECZNYCH

z dnia 20 lutego 2008 r.

w sprawie kwoty dodatku do emerytury lub renty za tajne nauczanie

Na podstawie art. 90 ust. 5 ustawy z dnia 26 stycznia 1982 r. — Karta Nauczyciela (Dz. U. z 2006 r. Nr 97, poz. 674, z późn. zm.¹⁾) ogłasza się, że od dnia 1 mar-

ca 2008 r. kwota dodatku do emerytury lub renty za tajne nauczanie wynosi 163,15 zł.

Prezes Zakładu Ubezpieczeń Społecznych:

w z. P. Starzyk

¹⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2006 r. Nr 170, poz. 1218 i Nr 220, poz. 1600 oraz z 2007 r. Nr 17, poz. 95, Nr 80, poz. 542, Nr 102, poz. 689, Nr 158, poz. 1103, Nr 176, poz. 1238, Nr 191, poz. 1369 i Nr 247, poz. 1821.

208

KOMUNIKAT PREZESA ZAKŁADU UBEZPIECZEŃ SPOŁECZNYCH

z dnia 20 lutego 2008 r.

w sprawie kwoty dodatku kombatanckiego do emerytury lub renty

Na podstawie art. 15 ust. 6 ustawy z dnia 24 stycznia 1991 r. o kombatantach oraz niektórych osobach będących ofiarami represji wojennych i okresu powojennego (Dz. U. z 2002 r. Nr 42, poz. 371, z późn. zm.¹⁾) ogłasza się, iż od dnia 1 marca 2008 r. kwota dodatku

kombatanckiego do emerytury lub renty wynosi 163,15 zł.

Prezes Zakładu Ubezpieczeń Społecznych:

w z. P. Starzyk

¹⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2002 r. Nr 181, poz. 1515, z 2003 r. Nr 72, poz. 658, z 2004 r. Nr 281, poz. 2779, z 2005 r. Nr 163, poz. 1362, z 2006 r. Nr 170, poz. 1217 oraz z 2007 r. Nr 99, poz. 658 i Nr 166, poz. 1172.

209

KOMUNIKAT PREZESA ZAKŁADU UBEZPIECZEŃ SPOŁECZNYCH

z dnia 20 lutego 2008 r.

w sprawie kwoty świadczenia pieniężnego przysługującego żołnierzom zastępczej służby wojskowej przymusowo zatrudnianym w kopalniach węgla, kamieniołomach, zakładach rud uranu i batalionach budowlanych

Na podstawie art. 2 ust. 3 ustawy z dnia 2 września 1994 r. o świadczeniu pieniężnym i uprawnieniach

przysługujących żołnierzom zastępczej służby wojskowej przymusowo zatrudnianym w kopalniach węgla,